

[Glønborg]

ter arbejdsministerens indlæg, er det hverken, fordi jeg ønsker at imødegå det eller føler trang til at supplere det, men blot for at slutte op bag redegørelsen, som jeg synes var et helt fyldestgørende svar på de indvendinger, der er rejst, og jeg må sige, at jeg taler både på Det Radikale Venstres og på Kristeligt Folkepartis vegne i den sag.

Når vi ikke fik taget ordet i ordførerrækken, skyldes det, at selv om vi tilstræber virkelig at have en god timing imellem de tre midterpartier, der nu samarbejder med Socialdemokratiet om regeringsansvaret, så var der altså en lille svips her. Jeg troede ikke, at CD's indlæg var så kort, og derfor faldt jeg for fristelsen til at blive hængende ved højtaleren i stedet for at sidde i salen og være klar, så jeg nåede det ikke. Undskyld!

Men tilslutning til forslaget fra vores side også.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Nu er det begrænset, hvor megen tid vi skal bruge på at gå ned i detaljerne, men jeg bliver nødt til at sige til arbejdsministeren, at det ikke er korrekt at sige, at vi ikke var store modstandere af forslaget og kæmpede imod det både i udvalget og her i folketingsalen, da vi behandlede det sidste forår, og jeg vil tillade mig at citere, hvad jeg selv som Venstres ordfører sagde den 14. maj, spalte 10374:

»... vi er temmelig utilpas ved flertallets ønske om, at der nu til ATP skal foregå indbetaling for ledige. Venstre mener, at bidrag under fravær først og fremmest er et spørgsmål om, i hvilket omfang arbejdsmarkedets parter ønsker at bidrage til en sådan ordning.«

Det sagde jeg dengang, og den øvrige tale er fuldstændig på linie med det, jeg har sagt her i dag. Det er altså ikke noget, vi har fundet på nu. Vores holdning til det har hele tiden været meget, meget skeptisk.

Med hensyn til selve afstemningen er det korrekt, at dér konstaterede vi, at der var et flertal imod os. Det konstaterede vi i udvalget, det konstaterede vi i salen. Det har arbejdsministeren ganske ret i. Men med hensyn til overenskomsterne synes jeg ikke, arbejdsministeren udlægger min tekst korrekt, for jeg siger ikke, at det påvirker de egentlige overenskomstforhandlinger, at man gør det, regerin-

gen ønsker at gøre her i dag, altså det, man gør, når vi skal til at diskutere længere varsel ved ledighed og de andre ting, jeg talte om.

Men når der kommer disse meldinger fra regeringen, er det da indlysende, at fagbevægelsen sætter ind på andre områder end de områder, hvor man ved at Folketinget med regeringen i spidsen løser problemerne. Det er da såre naturligt. Jeg vil ikke et øjeblik angribe fagbevægelsen for det eller ikke kunne forstå, hvorfor de handler sådan, overhovedet ikke, men der er da noget galt, hvis det sker, når vi ellers har overenskomstforhandlinger, der fungerer meget, meget tilfredsstillende.

Til slut til arbejdsministeren. Jeg må trods alt nok erkende, at godt nok ville vi gerne, at vores regering tænkte et godt stykke tid ud i fremtiden, men måske var det ikke helt rimeligt, at man i 1964 tænkte på 1994 eller 1993, det må jeg erkende.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg hæftede mig ved en ting i arbejdsministerens besvarelse.

Jeg tror, det var den konservative ordfører, der havde antydnet, at der var uklarhed om finansieringen. Jeg forstår ikke, at der skulle være nogen uklarheder, for det står tydeligt og klart i bemærkningerne til lovforslaget, at det koster skønsmæssigt cirka 630 mio. kr. om året. Det, der er spørgsmålet, er ene og alene, om man gang på gang kan komme med lovforslag, der giver en udgift af en sådan størrelse, uanset hvordan fordelingen er.

Vi har overenskomstforhandlinger i øjeblikket, og det ville have været en passende lejlighed for dem, der var i arbejde, til at vise lidt solidaritet over for dem, der var syge og ikke i arbejde. De kunne løse et sådant problem over overenskomstforhandlingerne. Det hedder solidaritet, hvis ikke arbejdsministeren er klar over det.

Så vil jeg sige med hensyn til 1960'erne, at det er helt korrekt, at da vi fik ATP-ordningen i 1964, var der ingen arbejdsløshed i Danmark. Men arbejdsløsheden har jo været her de sidste 8-10 år, så det er egentlig mærkeligt, at Socialdemokratiet, der har siddet i opposition i ti år, ikke for længst selv er kommet med tanker som dem, vi ser her i dag.